

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 97.235 van 28 juni 2001
in de zaak A. 69.840/VII-14.392.**

In zake : 1. de n.v. Algemene Aannemingen Transport
JAN STALLAERT,
2. de n.v. MARCANNE,
die woonplaats kiezen bij
advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY en Partners,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat I. LAUREYS,
kantoor houdende te BUGGENHOUT,
Provincialebaan 22.

D E R A A D V A N S T A T E , V I I e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. Algemene Aannemingen Transport JAN STALLAERT en de n.v. MARCANNE op 12 juli 1996 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van "het besluit van de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Tewerkstelling (nr. AMV/0002460/602) houdende gedeeltelijke gegrondverklaring van het beroep, aangetekend tegen de beslissing dd. 9 november 1995 van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van Vlaams-Brabant (nr. D/PMVC/95F28/12.387) houdende het verlenen van een milieuvergunning aan de verzoekende partij om een inrichting met een onderhoudsgarage en het overslaan en sorteren van containerafval en grof huisvuil verder te exploiteren, alsmede om de inrichting uit te breiden met een 'Masterscreen'-zeef en een mobiele zeefinstallatie, in de mate dat het bestreden besluit de vergunningsduur voor de overslag- en sorteeractiviteiten beperkt tot twee jaar en de vergunning geweigerd wordt voor de

uitbreiding met een 'Masterscreen'-zeef en een mobiele zeefinstallatie".

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 17 december 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 2 mei 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 31 mei 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. GHYSELS die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat I. LAUREYS die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Ontvankelijkheid van de vordering in hoofde van de tweede verzoekende partij

Overwegende, ambtshalve, dat de tweede verzoekende partij niet de exploitant is van de inrichting waarvoor de vergunning gedeeltelijk geweigerd wordt ; dat zij optreedt als eigenares van de gronden waarop de betrokken inrichting wordt uitgebaut ;

Overwegende dat het alleen aan de exploitant toekomt de vorderingsrechten uit te oefenen die op de inrichting betrekking hebben ; dat de tweede verzoekende partij bijgevolg niet de vereiste hoedanigheid heeft om de voorliggende vordering in te stellen ; dat het desbetreffende betoog van de verzoekende partij enkel betrekking heeft op haar belang en niet op haar hoedanigheid, zodat het niet ter zake doet ;

2. Ontvankelijkheid van de vordering uit het oogpunt van het voorwerp ervan

2.1.1. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord opwerpt dat de duurtijd van de vergunning determinerend is geweest voor het verlenen daarvan, zodat de verzoekende partijen hun beroep niet mochten beperken tot die duurtijd ; dat zij in dit verband doet gelden dat haar beleid erin bestaat uitbreidingen te weigeren, en de verlenging van bestaande activiteiten alleen toe te staan voor een korte termijn met het oog op herlocalisatie ; dat zij meent dat indien de Raad van State slechts het geweigerde gedeelte van de aanvraag, nl. de uitbreiding, zou vernietigen, het voorwerp van de milieuvergunning eenzijdig zou worden aangepast aan de wens van de verzoekende partijen, hetgeen zou impliceren dat de Raad in de plaats van de overheid een opportuniteitsoordeel zou vellen over haar

beleid ; dat zij hieruit besluit dat de vordering onontvankelijk is ;

2.1.2. Overwegende dat de verzoekende partijen in hun memorie van wederantwoord aanvoeren dat, ook al is de duurtijd in casu determinerend voor het gedeeltelijk verlenen van de vergunning, die beperking van de duurtijd vatbaar is voor vernietiging, wanneer deze beperking onwettig is ;

Overwegende dat de zelfde partijen in hun laatste memorie nog doen gelden :

"1. De heer Auditeur heeft terecht geoordeeld dat het voorwerp van het beroep dient te worden omschreven als betrekking hebbend op de overslag- en sorteeractiviteiten als zodanig, te weten :

- een overslagstation voor huishoudelijke afvalstoffen, meer bepaald voor de overslag en het sorteren van groot huisvuil en met huishoudelijke afvalstoffen gelijkgesteld containerafval, omvattende een achttal containers voor de opslag van respectievelijk plastic, glas, papier, hout, non-ferroschroot, ijerschroot, een sorteerkraan en een pers (vermogen 40 kW) voor de niet-recupereerbare fractie;
- een sorteerplaats voor steenpuin met een zeef met een vermogen van 47 kW.

Deze omschrijving brengt geen nadeel toe aan verwerende partij, aangezien zij het debat ten gronde met betrekking tot de middelen aanvaard heeft en in algemene termen, zij het tevergeefs, de wettigheid van de beslissing heeft trachten aan te tonen. Een efficiënt en duidelijk verloop van de rechtsstrijd zal door de omschrijving geenszins gehinderd worden, zoals in het Auditoraatsverslag terecht is vastgesteld. Zowel de Auditeur als verwerende partij hebben immers de middelen ten gronde onderzocht. Deze middelen hebben betrekking op het besluit in zijn geheel, waardoor de wettigheid van het gehele besluit tijdens het voor Uw Raad gevoerde debat werd besproken.

2. Bovendien blijkt uit het nader onderzoek van de beslissing tot verlening van een gedeeltelijke vergunning met beperking van termijn tot twee jaar dat de beslissing in realiteit bedoeld was als een impliciete weigeringsbeslissing (Auditoraatsverslag, p. 20), die om redenen van 'billijkheid' werd uitgesteld voor twee jaar.

Het milieuvergunningsdecreet kent zulk een soort van beslissingen niet. Ofwel is de aanvraag onverenigbaar omwille van milieuhygiënische redenen of omwille van de verordenende bepalingen, zoals deze inzake ruimtelijke ordening, ofwel is de aanvraag wel verenigbaar en dient een vergunning verleend te worden. Door te besluiten tot onverenigbaarheid en te stellen dat zij eigenlijk het beroep wenst in te willigen en de vergunning wenst te weigeren, maar uiteindelijk toch nog een vergunning toekent voor twee jaar om te 'herlocaliseren', heeft zij zelf onduidelijkheid geschapen omtrent het voorwerp van haar beslissing, nl. vergunning of weigering. De aanvankelijke omschrijving van het voorwerp van het ingediende annulatieberoep heeft tegenpartij dan ook enkel aan haarzelf te wijten.

Wanneer tegenpartij haar weigering, die een precedent vormt voor latere beslissingen, vervormt tot een vergunning voor korte termijn, dan kan tegenpartij bij aanvechting van de korte termijn niet dwalen over het voorwerp van het beroep, nl. de verkapte weigering.

3. Met de aanvechting van het 'uitstel' voor twee jaar, wordt overigens noodzakelijkerwijze ook de impliciete weigering om een 'normale' vergunning te verlenen met een 'normale' exploitatietermijn aangevochten, zodat Uw Raad, in elke veronderstelling, gevat is voor de wettigheidsbeoordeling van de gehele beslissing.

4. In ieder geval zal, gelet op 's Raads rechtspraak, over de ontvankelijkheid van het beroep tegen de weigering van de tweede master-screenzeef en de mobiele zeefinstallatie geen twijfel kunnen bestaan, nu tegenpartij in het bestreden besluit deze onderdelen van de vergunning zelf gesplitst heeft van de andere onderdelen van de vergunning en daaruit noodzakelijkerwijze volgt dat deze onderdelen van de beslissing niet onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn (R.v. St., nr. 77.542, TRUYEN, 10 dec. 1998)";

2.2.1 Overwegende dat het voorwerp van de vordering in het verzoekschrift hoger letterlijk werd weergegeven; dat duidelijk blijkt dat dit voorwerp niet het ganse bestreden besluit omvat, doch slechts de beperking van de vergunningsduur en de weigering van de uitbreiding met een "Masterscreen"-zeef en een mobiele zeefinstallatie; dat de vordering bijgevolg niet kan omschreven worden als "betrekking hebbend op de overslag- en sorteeractiviteiten als zodanig", of als gericht tegen een "impliciete weigeringsbeslissing";

2.2.2. Overwegende dat beslissingen over milieu-vergunningsaanvragen in beginsel één geheel vormen; dat een gedeeltelijke vernietiging van dergelijke besluiten uitzonderlijk wel mogelijk is, wanneer kan worden aangetoond dat het van de rest van het betrokken besluit afsplitsbare delen betreft;

Overwegende dat de door het bestreden besluit vergunde voortzetting van de activiteiten betreffende het overslagstation voor huishoudelijke afvalstoffen en de sorteerplaats voor steenpuin, in de tijd beperkt is; dat in het bestreden besluit wordt overwogen dat deze activiteiten niet verenigbaar zijn met de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan (nl. landschappelijk waardevol agrarisch gebied) en dat de regeling inzake de zonevreemde bedrijven geen toepassing kan vinden; dat de vergunning evenwel nog een korte termijn wordt verleend met het oog op herlocalisatie; dat het bijgevolg duidelijk is dat zonder die beperking in de tijd, de vergunning volledig zou zijn geweigerd; dat die tijdsbeperking dan ook onmogelijk van de gedeeltelijke vergunning kan worden afgesplitst en dus evenmin afzonderlijk kan worden aangevochten;

2.2.3. Overwegende dat ook de gevraagde uitbreiding van de inrichting met een tweede "Masterscreen"-zeef en een mobiele zeefinstallatie niet van de rest van het bestreden besluit kan worden afgesplitst; dat vooreerst niet wordt aangetoond dat die uitbreiding enige zin heeft voor de verzoekende partijen, wanneer voor het overige de vergunning voor de inrichting beperkt wordt tot twee jaar, duurtijd die volgens deze partijen zelf op een impliciete totale weigering van de vergunning neerkomt; dat bovendien uit de aanhef van het bestreden besluit blijkt dat de gevraagde inrichting in haar geheel genomen op haar planologische verenigbaarheid is getoetst, zonder dat daarbij de effecten van de

bedoelde tweede zeef en zeefinstallatie afzonderlijk werden of moesten worden beoordeeld; dat ook dit onderdeel van het bestreden besluit bijgevolg niet afzonderlijk kan worden aangevochten;

2.2.4. Overwegende bijgevolg dat het beroep ook in hoofde van de eerste verzoekende partij onontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op achtduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig juni tweeduizend en een, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.